

ΗΧΩ ΚΑΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

(Κωμωδία μ' ένα ρήτορα και με χιλιάδες ακροατές).

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (άνεδασμένος άπάνω στην έμπνευσμένη κορυφή του κ' Ανασταδοπούλου του Κεχνηαίου)... Αισθάνομαι με την παρηγοριά της νεολαίας δίπλα μου, ύμω, αισθάνομαι Γίγαντος ισχύ ενφ' άποδύρομαι την μάστιγν αυτή κατάστασιν, να πολεμήσω μαζί σας τον άγώνα αυτόν κατά παντός σαπρού...

Η ΗΧΩ (με χιλιάδες στόματα). Προοοοοο!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (έξακολουθώντας να καθρεφτίζεται μέσα στα κρυστάλλινα νερά της φαντασίας του)... καθ' όλων των μικροδόξων άτομιστών εκείνων που ένόμισαν φθορείον την 'Ελλάδα και όργιζόντων Σατουρνάλια άγοντες αιώνια και Κορυδάντων μεθυμένων κόρδακας...

Η ΗΧΩ (ώς άνω). Κόρακας!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (ένθουσιασμένος). "Ω "Ελληνες, ω φειτται, ω επίλεκτοι, ω έγγράμματοι, ω πατριώται—δέν ντρέπομαι βλέπετε, να επικαλεσθώ σας που δέν έντραπήκατε, ως έγω, άκόμη να έχετε ως μόνον τιμής παράδοσιν το παράδοσιν το λάμπον από θεϊον φώς του έλληνικού πατριωτισμού του μόνου άληθινού πατριωτισμού του κόσμου...

Η ΗΧΩ (ξεκαρδισμένη από τα γέλια). Του δός μου!

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (με τρεμουλιασμένη από τη συγκίνηση φωνή)... που δέν έντραπήκατε, ως έγω, μέσα εις εποχήν που ο πατριωτισμός...

Η ΗΧΩ (που άρχίζει να γιγνίσκται). Σκασμός!..

Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ (μισολιγουμισμένος)... που ο πατριωτισμός των όπλων ή της πέννας θεωρείται λήπρα, άτιμία, στίγμα, βλακεία, ήλιθιότης—σύ ω νεολαία, σύ ω Μιστριώτα ήμίθεε...

Η ΗΧΩ (καπελώνουσα αυτόν). 'Ηλίθιε!

(Πέφτει το καπέλλο του και ή φαβλαταριά του. Tableau).

'Ο κουριέρης του φαβλαταρισμού

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

—Περιεργότατα όσα έφθέγγατο ο κ. Κλέων κι 'Οδυρόμενος στην «'Εστία» της Τετάρτης για τη δημοτική γλώσσα.

—«Είς την Γερμανίαν, είπε, υπάρχουν μερικοί, οι όποιοι για να δείξουν πως ξέρουν καλά την 'Ελληνική γλώσσα φροντίζουν να μακυνάνουν τις ιδιοτροποτέρας φράσεις ή λέξεις για να φιγουράρουν ως γνωσται και των έλαχίστων ιδιωτισμών της γλώσσης του λαού».

—Οι μερικοί αυτοί, με το συμπάθειο, καλούται Krumbacher, Thumb, Dieterich, Krüger, κι' άλλοι, που έξόν από την άλλη άξία τους, την πραγματική, κι' όχι διπλωματική, ξέρουν τα 'Ελληνικά καλύτερα από τον ποιητή των «'Αλγέων- 'Αλγών».

—Γέρος άνθρωπος, και διπλωμάτης, και να λέη τέτοιες χοντροφεισιές! Τι θα πη ό κ. Κουρούπης τότε;

—Είπε και για τους 'Ισαύρους του ό κ. Κλέων πως παρασταθήκανε στην Γερμανία κι' άρεσαν.

—Τό πιστεύουμε. Μπορούν να παρασταθούν και στην Κορέα και στο 'Ινδοστάν, και νάρέσουν. Μονάχα έδώ, στην 'Ελλάδα, δέν θάρέσουν και θα το δητε, με την μπαλαστωμένη γλώσσα τους και την μουχλιασμένη ποιησή τους.

—'Ο μεγαλοφλαττωρας κ. 'Αναστασόπουλος ό Κεχνηαίος, άρχισε να μιλάη φρόνιμα πιά, και μάλιστα ύστερ' από το εύεργετικό βοργιαδάκι των τελευταίων ήμερών.

—Γι' αυτό και στο τελευταίο τρομερό και βροντερό άρθρο του όμολογεί «πως το έθνος φέρεται μοιραίως στην κακαστροφή του, άφού ηυδόκησε να ξαπλώση την σαπλά του κι' επί τα γράμματα, κ' επί το Πανεπιστήμιον κ' επί την 'Εκπαίδευσιν».

—Κ' εξακολουθεί... «άφού καταντ' να έκπορευή και την γλώσσαν δι' αυτής, και τα εύγενεστερα των όνείρων του, δι' αυτής, το έθνος αυτό είναι άξιον ενός κνούτου Ρωσικού και ενός θανάτου παντοτεινού καδ' αιώνας».

—Βλέπετε λοιπόν το καλό που άκανε στο φίλαρχό μας το κνούτο του «Νουμά»; Τόν υποχρέωσε να βλέπη καθαρώτερα τα πράγματα και να μη λέη άνοησίες!

—Δέν μας έφταναν οι αγράμματοι άρχισαν να μας φορτώνουνται τώρα και οι άδράματοι.

—'Ενας από αυτούς, ό κ. Πολέμης, θα παραστήση, λεί, ένα άρχμα του στο Βασιλικό, που ή υπόθεσή του πλέκεται στη νήσο των άναμνήσεων και άνάγεται στους χρόνους των παρμυθίων και των κολοκυθοκορπάδων.

—Για τους άξιους συναδέλφους του τα λέμε άλλη φορά.

—Θά πάη, λένε, κι' ό Μιστριώταγας στα 'Ιεροσόλυμα το Πάσχα για να γίνη Χατζής—Χατζηγεωργάκης, δηλαδή να πούμε.

—'Ο κ. Χατζιδάκης δέ θα πάη. Τόν έκανε Χατζή και Δερβίση ό Πάλλης με την άπάντησή του για την «'Ονισσα».

—Για την «Γκούρκα» της δ. Ζωγράφου άξιζει να γράψουμε δυό λόγια. 'Εχει 700 τόσες σελίδες κ' έρχεται τρίτο, στον όγκο, ύστερ' από τα ρομάντζα του Στεφ. Ξένου και τα «'Αξιωματικού άπομνημονεύματα» του κ. Κουρούπη.

—'Αρα ή άξία της ζυγίζεται με το καντάρι.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΟΝΟΣ ΚΡΥΦΟΣ

Τόν πόνο της ψυχής μου τόν κρυφό
Κανείς δέν τό είξερει·
Μονάχα ένα βραδυ με τα ήλιογέρματα
Μυρωμένο τόν πήρε κάποιον άγέρι...
—Τάχα ποιος ξέρει, που τόν έχει φέρη!

Και σπόρον άπ' τα σπλάχνα κάποιου άνθου
Μαζί του έπηρε πέρα
Κι' άδερφωμένα και τα δυό μισέψανε—
Σε κάμπο έπέσαν τάχατε ή σε ξέρι;
—Τάχα θε να φυτρώσουν καμμιά μέρα;

Κι' άποζητάει το σπόρο του ό άνθός,
Κι' όλο ρωτάει ταγέρι.
Και για τόν πόνο εγώ'ρωτάω άνώφελα,
Σ' όλλη ψυχήν άν νύρε τάχα ίταίρι...
—Πόνος και σπόρος που είνε ποιος τό ξέρει!..

Σε βωλοκοπημένη έσπάρθη γής
'Ο σπόρος, ή σ' έρμις σήπεται μάκρη;
Εύρηκε ό πόνος άγκαλιά κι' απόγυρε
Σε ποιού ματιού την άκρη
Θά λαμπυρίση τάχα κάποιον δάκρυ;

Τόν πόνο της ψυχής μου τόν κρυφό
Κανείς δέν τόν είξερει...
ΑΓΙΣ ΘΕΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. 'Ακρίτα. Δέν θα το δημοσιεύσουμε άν δέν μας στείλετε τάληθινό σας όνομα. Αυτό θα γίνεται πιά για όλους. Όσα μας στέλνουν έδώ και μπρος θάναί σαν να μη μας τα στέλνουν άν δέν έχουν στο πλάι και τάληθινό όνομα και το κατ'όπινι του άποστολέα, που ά, δέν θέλη να φανερωθή σε κανέναν άλλον έξόν από τον «Νουμά» φτάνει μονάχα να μας το γράψη.—κ. Νακόγυφτο. Σας εύχαριστούμε για την πληροφορία που μας δίνετε. Θα την χρησιμοποιήσουμε στα «'Ο,τι θέλετε».—κ. Δέλτα Σίγμα. Τό λάβαμε και το αφίλημα του Βοργια. Θα δημοσιευθή κι' αυτό, όπως και τάλλο, μονάχα να περιμένετε λίγο, γιατί είμαστε πνιγμένοι από ύλη. Σας εύχαριστούμε, ποδχατε την καλωσύνη να μας φανερώσετε τάληθινό σας όνομα.—κ. Α.Σ.Μ. Τό δημοσιεύουμε 'δω αυτό που μας έστειλατε και σας εύχαριστούμε: Στις έξετάσεις της Γιατρικής Σχολής. 'Ο καθηγητής: Ποιό είναι το ισχυρότερο έμετικό; 'Ο φοιτητής (ύστερ' από λίγη σκέψη) Τέρθρα του Κόντε Κουρούπη!—κ. Νικ. Σπερ. Σας έπρόλαβε άλλος. Για να πεισθήτε, δημοσιεύουμε 'δω την μεγαλοπρεπεστάτη αυτή έμμετρη μεγαλοφυα που μας έστειλατε από το «Παναθηναϊκό» γραφείο του κ. Κίμωνα Μουχλίδη. Καμαρώστε το:

Στην «Παναθηναϊκή»
Σά(χ)λα του Μιχαήλδη
θα μας πη την Κυριακή
για σοφούς και για μωρούς
και για κάποιον Καδοίδη
δ' χαριτωμένον Φαίδων
δ' Γρηγόριος ό Ξέρν
που μετέφραζε τόν Βέρν
στην «Διάπλαση των Παιδών».

—κ. 'Αθηναίο στα Παρίσια. Την ανταπόκριση την λάβαμε και σας εύχαριστούμε. Θα την δημοσιεύουμε στο φύλλο της παραπάνω Κυριακής για να βουβαθούν και μερικά άπύλτα δημοσιογραφικά στόματα που σελιαρίζουν πως ό «'Εθνικός Διδάσκαλος Ψέμματα διάδοσε πως διαρίστηκε στη θέση του Λεγκράν. Με την ανταπόκρισή σας θα λουφάζουν και θα βγάλουν άθελα το καπέλλο τους σ' εκείνον που τιμάει σήμερα το 'Ελληνικό όνομα στο κέντρο του πολιτισμού.

ΚΕΡΔΟΣ 312,140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναι! 312,140 δραχμές έδωκε μέχρι τούδε το γραφείο του τραπεζομεσίτου κ. 'Ιω. Φωτίου εις τους πελάτας του. 'Ητοι εκ των άγοραστών λαχειοφόρων όμολογιών εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, άνερχόμενα εις τόν στρογγυλόν αριθμόν 327,140 δραχ.

'Ο κ. 'Ιω. Φωτίου θέλει ν' αναβιβάση το ποσόν τούτο εις 1,000,000 δραχ. 'Επιθυμών δέ ίνα συμμετάσχωσι τούτων πάσαι αι τάξεις της κοινωνίας υποδιβάζει την προκαταβολήν δι' έκαστην λαχειοφόρον της 'Εθνικής Τραπέζης εις δραχ. 8 και καλει τούς θέλοντας ν' άγοράσωσι τοιαύτην να προσέλθωσιν εις το τυχηρόν γραφείον του, όπου πάντως θα κληρωθή μετ' άμοιβής όμολογία τις και τί χαρά να είναι ή πρώτη με τας 70,000 χρυσάς δραχμάς την 19 Μαρτίου έ. έ., ότε γενήσεται ή κλήρωσις.

'Ωστόσο άπραχίζονται και λαχειοφόροι όμολογίαί της αυτής 'Εθνικής Τραπέζης δια την αυτήν εις το άρτιον κλήρωσιν της 19 Μαρτίου 1904 άντι μίας δραχμής έκαστη.

ATELIER DE RELIEUR

N. S. LARDIS

ATHENES—RUE PRAXITELLES 28.